

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΔΗΗΝΩΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΙΕΡΟΥ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

ΕΚΦΡΑΣΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
Ι. ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΓ. ΤΡΙΑΔΟΣ
ΜΕΤΟΧΙΟΥ Ι. ΜΟΝΗΣ ΜΑΧΑΙΡΑ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ:

π. Ανδρέας Άγαθοκλέους

Τ.Θ. 42036, 6530 Λάρνακα - Κύπρος

Τηλ: 99607871, Φαξ: 22991545

www.isagiastriados.com

ΤΕΥΧΟΣ 218

ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2026

ISSN 1019-5181

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

Ζαφείρης Δημητρίου & Υιός Ατδ, Λάρνακα

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ

νεῦμα Πανάγιον,

Ἐπίσκεψαι τήν παναθλίαν μου ψυχήν

Ἐξανάστησόν με ἐκ τοῦ συνθλίβοντός με πτώματος

Ἀνάγαγέ με ἐκ τοῦ βορβόρου τῶν φαύλων μου πράξεων

Ἀνακαίνισον ἐν ἐμοί τήν φθαρεῖσαν Θεοειδῆ εἰκόνα

Μορφοποίησόν με εἰς χριστόν Κυρίον

Σφράγισόν μοι τήν υἰοθεσίαν

Πλάτυνον τήν καρδίαν μου, ὅπως ἐν αὐτῇ χωρήσῃ ὁ ἀχώρητος
παντί, Μονογενῆς Υἱός τοῦ Πατρός

Ἀνάδειξόν με εἰς κατοικητήριον τῆς Τρισυποστάτου Θεότητος,

Ἵνα Σέ δοξάζω, εὐχαριστῶ, ὑμνολογῶ καί προσκυνῶ,

μετά τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ, εἰς πάντας τούς αἰῶνας!!! Ἀμήν!!!

*Ἐπισκόπου Λήδρας Ἐπιφανίου
Ἡγουμένου Ἰ. Μ. Μαχαιρᾶ*

Εἰκόνα ἐξωφύλλου: Ἅγιος Ἐπιφάνιος, Ἰ. Μ. Παναγίας Χρυσοκουρδαλιώτισσας, Κούρδαλι. Τοιχογραφία (λεπτομέρεια) ἀψίδος ἱεροῦ βήματος, 15ος – 16ος αἰῶνας.

ΑΓΙΟΤΗΤΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Μητροπολίτη Περγάμου Ίωάννη

Αγιότης σημαίνει απελευθέρωση ή μάλλον ελευθερία.

Απελευθέρωση από κάποιον ή από κάτι, ελευθερία για κάποιον ή για κάτι. Ίδου μερικές μορφές:

- α) Απελευθέρωση από τό παρελθόν - μετάνοια.
- β) Απελευθέρωση από τό πάθος του έγωκεντρισμου - άσκηση και θεραπεία.
- γ) Απελευθέρωση από την άδικία, τή φτώχεια και όλα τά κοινωνικά κακά.
- δ) Απελευθέρωση - ναι - άκόμη και από τή φθορά και τό θάνατο - κάτι για τό όποιο σχεδόν δέν όμιλουμε.
- ε) Έλευθερία νά αγαπάμε, άκόμη και τούς έχθρους μας, έλευθερία νά επιτρέπουμε στους άλλους νά ύπάρχουν και νά δημιουργούν, παρά τίς προσωπικές, πολιτιστικές και άλλες διαφορές και ταυτότητες, έλευθερία νά θυσιαζόμαστε για τούς άλλους, όπως ό Χριστός έδωσε τή ζωή του πάνω στό Σταυρό. ❖

ΑΠΟ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΣΤΗ ΖΩΗ

Αρχιεπισκόπου Αλβανίας Αναστασίου

Τὸν θάνατο τὸν συναντοῦμε καθημερινά, μέ τίς ἀσθένειες, μέ τήν ἀπώλεια ἀγαπημένων μας προσώπων, μέ τοὺς τραγικούς χωρισμούς. Σ' αὐτό τό φοβερό σύνορο μόνο ἡ πίστη στόν ἀναστάντα Χριστό ἀνοίγει τὸν κλειστό ὄριζοντα καί δίνει τήν παρηγοριά καί τή δυνατότητα νά διατηροῦμε κοινωνία μέ ὄσους ἔφυγαν – μέ τήν προσευχή, τήν ἀγάπη, τήν εἰρηνική σιωπή. Ἡ «μνήμη θανάτου» γίνεται μνήμη ἀναστάσεως, μᾶς ἀποδεσμεύει ἀπό τήν ἀγωνία καί τήν ταραχή.

Ἐκτός ἀπό τήν ἀμεση γεύση τοῦ ἀπτοῦ θανάτου, ὑπάρχουν στήν καθημερινή ζωή ἀπόπνοιες θανάτου, πού ἔμμεσα τίς ἐκπέμπουν ὄχι μόνο οἱ ποικίλοι κίνδυνοι πού πιέζουν τή ζωή μας, ἀλλ' ἐπίσης ἡ ἀμαρτία, ἡ ἀδικία, ἡ συκοφαντία, ὁ φθόνος, τό μῖσος. Σ' αὐτές τίς δηλητηριώδεις πνοές, πού μεταφέρουν τήν ἀνάσα τοῦ Ἄδου στήν καθημερινότητα τῆς ζωῆς μας, ὑπάρχει τό ἀντίδοτο. Εἶναι ἡ βίωση τῆς ἀλήθειας τῆς Ἀναστάσεως μέ τήν πίστη, μέ τή σκέψη, μέ τόν ὕμνο, μέ ὀλόκληρη τήν ὕπαρξή μας. Ἐνισχύοντας μέσα μας τή βεβαιότητα τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἡ Ἐκκλησία μᾶς χαρίζει ἐσωτερική ἀντοχή γιά νά ἀντιστεκόμαστε ἤρεμα στήν πνοή κάθε εἶδους θανάτου. Ζώντας μέσα στήν Ἐκκλησία τό γεγονός τοῦ Πάσχα, ἀντλοῦμε νέες δυνάμεις γιά νά εἴμαστε φορεῖς νέας ζωῆς, ἀληθινοί, δημιουργικοί.

Ὁ ἀναστάσιμος ρυθμός, πού συντονίζει τήν Ὁρθόδοξη λατρευτική ζωή, στηρίζει τήν ὕπαρξή μας, ἀνανεώνει συνεχῶς τήν ἐλπίδα μας, μᾶς προσφέρει νέο ὄραμα καί ἐνθουσιασμό γιά τή ζωή, διακατέχεται ἀπό τήν αἰωνιότητα. Τό ἀναστάσιμο ἦθος μεταμορφώνει τό σκληρό πρόσωπο τῆς καθημερινότητας. Μᾶς βοηθᾷ νά βλέπουμε μέσα καί ἀπό τίς μελαγχολικές συνθήκες ἕνα Πάσχα, δηλαδή μιᾶ «διάβαση», ἕνα πέρασμα στό φῶς. Ἡ Ἀνάσταση ἔχει γίνει, ἔστω καί ἀνεπίγνωστα, πηγὴ ἀνανέωσης τοῦ κόσμου. Ἄνθρωποι πού πίστεψαν στόν ἀναστάντα Χριστό μπόρεσαν μέ τή δύναμή Του νά μεταμορφώσουν τήν ἔχθρα σέ συμφιλίωση, τό μῖσος σέ ἀγάπη, τόν πόνο σέ χαρά, τήν ταπείνωση σέ θρίαμβο, τήν ἀνευ νοήματος καθημερινότητα σέ δημιουργία. Μέσα στήν ἀκτινοβολία τῆς Ἀναστάσεως, ὅλοι καί ὅλα μποροῦν νά μεταμορφωθοῦν καί νά πλημμυρίζουν φῶς. ❖

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΟΝΑΞΙΑ ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Μητροπολίτη Ναυπάκτου Ίεροθέου

Ο άνθρωπος φεύγει από τόν κόσμο αυτόν «μόνος» του. Δέν μπορεί κανείς νά τόν βοηθήση, νά τόν συνοδεύση, νά τοῦ συμπαρασταθῆ. Πολλοί παρευρίσκονται στήν κηδεία τοῦ ἀγαπητοῦ τους ἀνθρώπου, λίγοι πηγαίνουν μέχρι τόν τάφο, ἀλλά ὁ ἄνθρωπος μόνος του παρουσιάζεται στόν Χριστό γιά κρίση, ἀφοῦ «ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἀπαξ ἀποθανεῖν, μετά δέ τοῦτο κρίσις».

Μόνον οἱ πράξεις τοῦ ἀνθρώπου, ἀγαθές καί κακές, καί ἡ συνείδησή του, καλή ἢ κακή, θά τόν συνοδεύσουν στό «μεγάλο ταξίδι».

Λίγοι ἄνθρωποι καί λίγες φορές σκέφτονται τόν θάνατο καί ἔχουν τήν μνήμη τοῦ θανάτου, πού εἶναι ἡ πραγματική φιλοσοφία, ἡ ὁποία, ἀκόμη καί κατά τόν φιλόσοφο Πλάτωνα, εἶναι «μελέτη θανάτου». Οἱ δέ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἔχουν γράψει πολλά γιά τήν μνήμη τοῦ θανάτου.

Ζοῦμε σέ μιᾶ ἐποχή στήν ὁποία ἐπικρατεῖ ἡ ψευδαίσθησις «τῆς ἐπί γῆς ἀθανασίας», καί λησμονεῖται ἡ «μεγάλη μοναξιά» κατά τήν ὥρα τοῦ θανάτου. Ὅποιος, ὅμως, ἔχει στενή σχέση μέ τόν Χριστό, τήν Παναγία, τούς ἁγίους, τούς ἀγγέ-

λους, βιώνει τήν «μεγάλη παρηγοριά», τήν «μεγάλη σύναξη», αλλά και τήν «μεγάλη συνάντηση» μέ τήν οὐράνια Ἐκκλησία, τήν εἴσοδό του στήν οὐράνια θεία Λειτουργία. ❖

ΟΛΑ ΑΛΛΑΖΟΥΝ

Ἡλία Μαγκλίτη

Γυνηθίζουμε νά ἀποδίδουμε συγκεκριμένες, κλειστές, ὀριστικές ταυτότητες στούς ἀνθρώπους. Κάθε μέρα, ὅμως, ὅλα τά κύτταρα ἀντικαθίστανται. Μέ συνέπεια τά αἰσθήματα, οἱ ἀναμνήσεις, ἀκόμα καί ἡ προσωπικότητα, ὅλα ἀλλάζουν, γίνονται κάτι ἄλλο, ἔστω καί ἀνεπαίσθητα, ἀπό τίς νέες ἐμπειρίες πού φέρνουν οἱ ἐπόμενες εἴκοσι τέσσερις ὥρες καί ἐπόμενες καί οὕτω καθ' ἑξῆς. Ὁ ἀνθρωπος πού βλέπεις σήμερα δέν εἶναι ποτέ ὁ ἴδιος ἀνθρωπος πού εἶδες χθές, ὅπως καί τό πρόσωπο πού βλέπεις κάθε μέρα στόν καθρέφτη δέν εἶναι ποτέ τό ἴδιο πρόσωπο πού εἶδες τήν προηγούμενη. ❖

ΟΙ ΠΕΡΙΖΗΤΗΤΟΙ ΆΝΘΡΩΠΟΙ

Άρχιμ. Αιμιλιανού Σιμονοπετρίτη

Οποιος στηρίζεται στην γνώση του και ανατρέπει την γνώμη του άλλου με έπιπολαιότητα, όποιος επίσης είναι πρόθυμος να άπαντήσει, να δικαιολογηθεί και να δικαιολογήσει, ή έχει θέλημα πού είναι βγαλμένο μέσα από τή ζωή του, αυτός άπολαμβάνει ως καρπό τήν έχθρα. Δέν μπορεί να συμφωνήσει με κανένα.

Έχετε παρατηρήσει ποιοί άνθρωποι είναι άγαπητοί και περιζήτητοι; Όσοι διακονούν, όσοι είναι πέρα για πέρα ήρεμοι και πρόθυμοι να άποδεχθούν τήν γνώμη του άλλου, τήν έπιθυμία του, τήν σκέψη, τήν ενέργειά του, τό άμάρτημά του, τό πάθος του, τήν εύγένειά του, τήν άγένειά του, πού ή εύαισθησία τους είναι στραμμένη προς τόν Θεόν και προς τούς ανθρώπους.

Αντιθέτως, αὐτοί πού θέλουν νά ὑπερασπίζουν τόν ἑαυτό τους, πού θέλουν νά ἔχουν θέση, γνώμη, σκέψη, νά διεκδικήσουν ἕνα δικαίωμα, νά ἐπιβάλλουν τήν γνώμη τους – ἄκουσέ με, λένε, καί μετά κάνε ὅ,τι θέλεις – γίνονται ἀντιπαθητικοί. Γιατί νά σέ ἀκούσω, βρέ ἀδελφέ; Ἐγώ αὐτό θέλω νά κάνω. Βέβαια, ἀπό ταπείνωση ἢ ἐξυπνάδα – τό ἴδιο εἶναι – θά σέ ἀκούσω, ἀλλά ἐσύ ἔχασες.

Ὅποιος ἀφήνει ἀνέγγιχτους τούς ἄλλους ἀπό τήν παρουσία του, ὁποῖος τούς ἀφήνει ἐλεύθερους νά κάνουν ὅ,τι θέλουν καί ἢ μόνη σχέση του μαζί τους εἶναι ἢ σχέση τῆς διακονίας, τῆς ὑπηρεσίας, τοῦ ἐσχάτου ἀνθρώπου, ὁ ἀπλός, ὁ ταπεινός, ὁ ἀνεπιτήδευτος, αὐτός εἶναι πάντοτε ὁ ἀγαπημένος. Ὅσοι ζητοῦν, ἀπαιτοῦν, παρακαλοῦν, αὐτούς, ἀπό μακριά τούς βλέπεις καί τούς ἀποφεύγεις.

Ὅλα αὐτά δέν ἔχουν θέση σέ μιά ψυχή ἢ ὁποία ἀγνίζει αὐτήν καί τήν εὐτρεπίζει γιά τό Θεόν. Ὅποιος δέν προσέχει καί ὑποστηρίζει τό θέλημά Του, τήν γνώση Του, αὐτός κερδίζει τήν ἔχθρα, δέν τόν ἀγαπάει κανείς. Ὅλοι σάν νά δαιμονίζονται, ἔχουν ἀπέναντί του ἕνα ἔνστικτο ἀντιδράσεως καί θέλουν νά τοῦ ποῦν ὄχι. Βέβαια, αὐτός τά βάζει μέ τούς ἄλλους. Προφανῶς ὁμοῦς ὁ ἴδιος εἶναι ὑπαίτιος καί ἄξιος τῆς μοίρας του, τοῦ στρώματος τό ὁποῖο στρώνει. Αὐτός ἐκ τοῦ πνεύματος οὐ δύναται εἶναι τοῦ φέροντος λύπην ἐν τῇ καρδίᾳ, δέν εἶναι δυνατόν νά ἐνεργεῖται ἀπό τό Ἅγιον Πνεῦμα, τό ὁποῖο φέρνει συντριβή στήν καρδιά. ❖

ΟΤΑΝ ΣΕ ΚΑΛΕΣΕΙ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ

«...οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίχτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ».

π. Ἥλια Κουτραφούρη

Ἡ συνάντηση τοῦ ἀνθρώπου μέ τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ στήν ἀκροθαλασσιά τῆς ζωῆς, ὅπως τῶν μαθητῶν στήν ἀκροθαλασσιά τῆς Γαλιλαίας, μπορεῖ νά ἀποβεῖ ἐξαιρετικά αἰφνιδιαστική, ἀπρόσμενα ἀπαιτητική καί πιθανώτατα ἐπώδυνη.

Ὁ Χριστός μπορεῖ νά σέ καλέσει νά Τόν ἀκολουθήσεις ὅπου καί ὅταν ἐσύ δέν τό περιμένεις, ἀνάμεσα στά ἀπλά, τά καθημερινά καί τά συνηθισμένα. Ἐσύ πάντοτε θά φανταζόσουν ἐντυπωσιακά τά σκηνικά, μέ ἐμφέ πληθωρικά, γιά τίς μεγάλες κλήσεις καί τίς σπουδαῖες ἀποφάσεις σου, ἐνῶ ὁ Ἰησοῦς, λές καί ἐπίτηδες, διαλέγει τά πιό πεζά καί ἀταίριαστα, γιά παράδειγμα τήν ὥρα πού ἀτιμέλητος ρίχνεις τά δίχτυα σου στή θάλασσα ἢ μπερδεμένος καί συγχυσμένος προσπαθεῖς νά τά ξεμπερδέψεις στήν ἀκροθαλασσιά.

Ἐπιπλέον, ὁ Χριστός καλεῖ πάντοτε ἀπλά, λιτά, ἐυγενικά καί διακριτικά. Τόσο πού μπορεῖ κανεῖς, ἄνετα καί χωρίς παρεξήγηση, νά Τόν περιφρονήσει, νά μή Τοῦ δώσει ἀπολύτως καμιά σημασία. Νά μή σηκώσει καθόλου τό κεφάλι ἀπό τά δίχτυά του καί τά παραγάδια του, δηλαδή τούς λογισμούς του, τούς συλλογισμούς του καί τούς ἀκριβεῖς ὑπολογισμούς του.

Τό νά ἀκολουθήσεις πάντως τόν Ἰησοῦ σημαίνει ὅπωςδήποτε ὅτι πρέπει κάτι νά ἀφήσεις, ἤ τά δίκτυά σου, ἤ τά πλοῖα σου καί τόν πατέρα σου, δηλαδή τά σχέδιά σου, τά κτήματά σου, τίς κτήσεις σου καί τίς προσκολλήσεις σου. Αὐτή ἡ ἐγκατάλειψη εἶναι μιᾶ θυσία, τήν ὀδύνη τῆς ὁποίας δύσκολα μπορεῖ κανεῖς νά προσμετρήσει, μέ δεδομένο μάλιστα ὅτι πρέπει νά ἀποφασισθεῖ καί νά πραγματοποιηθεῖ «εὐθέως», χωρίς καμιᾶ ἀναβολή, στή στιγμή.

Οἱ στιγμές αὐτές, οἱ κρίσιμες καί ἀποφασιστικές, προϋποθέτουν ἐτοιμότητα, ἐγρήγορση, κατάσταση προσευχῆς καί νήψη ἐσωτερική προκειμένου νά εἰπωθεῖ τό ναί καί τό Ἀμήν στή μεγάλη κλήση τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰῶνας. Ἀμήν. ❖

ΤΙ ΣΗΜΑΣΙΑ ΕΧΕΙ;

π. Ανδρέα Άγαθοκλέους

Αλήθεια, τί σημασία έχει αν καθημερινά κάνεις αυτό που δεν θέλεις, αφού ζεις και πορεύεσαι και άρα έχεις ελπίδα;

Τί σημασία έχει αν δεν έρχονται τά γεγονότα καθώς περιμένεις, αφού τελικά ανακαλύπτεις πώς έγιναν καλύτερα απ' ό,τι υπολόγιζες;

Τί σημασία έχει αν απογοητεύτηκες από ανθρώπους που αγάπησες και στηρίχτηκες, αφού στο τέλος απόχτησες τή σοφία και τήν ανεξάρτηση που, βέβαια, τίς πλήρωσες μέ τά δίδακτρα του καρδιακού πόνου;

Τί σημασία έχει αν έθεσες στόχους στη ζωή σου και άλλοι έγιναν κι άλλοι όχι, αφού ούτε οί έπιτυχίες ούτε οί άποτυχίες σου θά σέ συνοδεύουν έως τέλους;

Τί σημασία έχει αν ή πίστη σου είναι κάποιες φορές χλιαρή και αδύνατη, αφού υπάρχουν και στιγμές τής Χάριτος που κάνουν τήν καρδιά σου νά χαιρεται και νά βεβαιώνει ότι «ζεί Κύριος!»;

Τί σημασία έχει αν ή αγάπη σου για τον Θεό δεν είναι αυτή που ο Χριστός μας καλεϊ νά έχουμε, δηλαδή «μέ όλη τήν καρδιά μας, μέ όλη τήν ψυχή μας, μέ όλο τό νοϋ μας» (Μαθ. 22,37), αφού θέλεις αλλά αδυνατείς;

Τί σημασία έχει ἂν καί τό δικό σου σῶμα, ὡς φθαρτό καί προσωρινό, ἀρρωστᾶ, γερνᾶ καί βαδίζει πρὸς τό θάνατο, ἀφοῦ ὁ Χριστός νίκησε τό θάνατο καί γι' αὐτό βεβαιωνόμαστε πὼς θά μᾶς ἀναστήσει καί θά τό ἀφθαρτοποιήσει;

Τί σημασία ἔχει ἂν ἀμαρτάνεις, ἀφοῦ ὑπάρχει μετάνοια πού ἀνατρέπει τίς πονηριές καί τά ἔργα τοῦ διαβόλου γιά μᾶς καί μᾶς ἐπανασυνδέει μέ τόν Θεόν πού χάσαμε;

Τί σημασία ἔχουν οἱ ὅποιες δοκιμασίες καί δυσκολίες τῆς ζωῆς, μικρές ἢ μεγάλες, προσωρινές ἢ συνεχόμενες, ἀφοῦ μποροῦν νά γίνουν μέσα πού θά συγχωρήσουν τίς ὅποιες ἀμαρτίες καί θά ἐλκύσουν τή χάρη τοῦ Θεοῦ πού θά μᾶς δώσουν εὐλογίες καί χαρίσματα πού θέλουμε;

Τελικά, τί σημασία ἔχει ὁ ἑαυτός μας, ἀφοῦ ὑπάρχει «ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν» πού μᾶς ἀγαπᾶ καί ἔχει τήν ἔννοια μας καί μᾶς φροντίζει ἀόρατα;

Σημασία ἔχει Αὐτός καί ὄχι ἐμεῖς. Γιατί μέ Αὐτόν καί δι' Αὐτοῦ ὑπάρχουμε καί ἐμεῖς, ζοῦμε καί πορευόμαστε πρὸς τήν αἰώνια Βασιλεία Του. Ἀμήν! ❖

ΠΟΣΟ ΑΞΙΖΟΥΝ ΟΙ ΆΓΙΟΙ

π. Ευέλθωντος Χαραλάμπους

Ολόκληρη ή κτίση μαζί με όλους τούς ανθρώπους της εάν αντιπαρατεθεί μπροστά τους, δέν θά βρεθεί κάτι πού νά αξίζει όσο οί Άγιοι. Διότι αὐτοί σήκωσαν ἐπάνω τους τήν εὐθύνη γιά τήν πορεία ὄλου τοῦ κόσμου. Ἀπέδειξαν μέ τή ζωή τους τήν ὑπαρξη τοῦ Θεοῦ, δόξασαν τόν Θεό μέ τή ζωή τους καί τήν ὁμολογία τους. Αὐτοί ἔδειξαν στούς γύρω τους πόσο ψηλά μπορεί νά φθάσει ὁ ἄνθρωπος, σέ ποιά ὑψη ἀρετῆς καί αὐταπαρνήσεως καί προσφορᾶς μπορεί νά ἀνέλθει.

Οί Άγιοι δέν πέθαναν ποτέ. Ζοῦν ἀνάμεσά μας, τούς αισθανόμαστε ὀλοζώντανους νά πρεσβεύουν γιά μᾶς. Νά δέονται γιά τόν κόσμο μας. Νά μᾶς μεταγγίζουν τή Χάρη τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτούς ὁ Θεός δέν καταστρέφει τόν κόσμο. Γι' αὐτούς δέν ἐγκαταλείπει καί ὄλους ἐμᾶς πού παραβαίνουμε τόσο εὐκόλα τό θέλημά του. Ἄς ἐκτιμήσουμε τή ζωή τους κι ἄς μιμηθοῦμε τό ἅγιο παράδειγμά τους. ❖

Ὅποιαδήποτε καί ἂν εἶναι ἡ κατάντια ἑνός ἀνθρώπου ἐξακολουθεῖ νά παραμένει ἡ εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ἐξακολουθεῖ νά εἶναι ἐκεῖνος πού «ἐξηγοράσθη τιμῆς».

π. Φιλόθεος Φάρος

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Αγίου Ἰωάννη τοῦ Χρυσοστόμου

Μέ τή χάρη Του ἀπαλασσόμαστε ἀπ' τή δουλεία τοῦ διαβόλου, καλοῦμαστε στήν ἐλευθερία τοῦ Χριστοῦ, ὀδηγοῦμαστε στήν οὐράνια υἰοθεσία, ἀναγεννιόμαστε ἀπ' τήν ἀρχή καί ξεφορτωνόμαστε τό βαρὺ καί δυσβάστακτο φορτίο τῶν ἀμαρτιῶν μας. Μέ τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος βλέπουμε νά ὑπάρχουν τόσοι ἱερεῖς καί τάγματα διδασκάλων. Ἀπ' τήν πηγὴ αὐτὴ πήγασαν πλούτη προφητειῶν καί χαρίσματα ἰάσεων καί ὅλα τὰ ἄλλα πού συνήθως στολίζουν τήν Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα προέρχονται. Καί φωνάζει ὁ Παῦλος καί λέει: «Γιὰ ὅλα αὐτά τὰ χαρίσματα ἐνεργεῖ τό ἓνα καί μοναδικό Πνεῦμα, πού τὰ μοιράζει ὅπως θέλει στόν καθένα χωριστά». ❖

ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ Η ΣΩΤΗΡΙΑ

Ὁσίου Συμεῶνος τοῦ Νέου Θεολόγου

Θέ μου, θέλω νά σώσεις τούς ἀδελφούς μου· καί νά τούς σώσεις ὅλους. Ἄν τυχόν δέν σώσεις ὅλους τούς ἀδελφούς μου, δέν θέλω νά σώσεις οὔτε ἐμένα. Γιατί δέν μπορῶ νά καταλάβω τί σημαίνει παράδεισος, χωρίς τούς ἀδελφούς μου. ❖

ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

Σ. Σ. Χαρκιανάκη

ένθά 'θελα ποτέ νά ξέρω

τί χάνω κάθε στιγμή

ὅποια καί ἂν εἶναι ἡ ἀξία του.

Ποτέ δέν γνωρίζουμε κατ' οὐσίαν τί ἔχουμε

κι ἀπ' αὐτή τήν ἄγνοια συντηρεῖται ἡ ζωή μας.

Ὅταν ἀγνοεῖς τίς ἀπώλειες

δέν γίνεσαι ἀπαραιτήτως ἀνεδαφικός.

Διατηρώντας τήν ἀρχική αἰσιοδοξία

μπορεῖς νά κερδίσεις μέ ἄπειρους τρόπους καινούργιο
ἔδαφος.

